

Adı Kadın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ocak 2021

Önlüğü yoktu ruhumun ve tutuşan eteklerime dolanmıyordu henüz tekir kedi ve asılsız bir ihbar ile göç ettim belki de tükenen yaşlarımdı içinde boğulduğum ve tutuklu varlığım ne de olsa tutkundum hayata ve coşkuma sahip çıkan çocuk ruhum ve kopacak kıyamet öncesi defterimi gizledim yastığımın altına sanırım def ettiğim sadece mazim değildi ve biliyordum artık çıkmayacağımı yarına.

Derin bir meali vardı hayatın
Derinlere dalan hüznün mahsulü ve tempo tutan
Yağmura.
En çok da pencereyi tıklatan sesi rahmetin
Seslerin diline duyduğum inanç ile sevginin
Ta kendisi idi gökyüzünün yaşları
Bana eşlik eden Rabbim ve matem
Meleklerin kabrime uğrama ihtimali
Ve geceden sabaha dönük yüzü umudun
Kala kaldığım bir başıma
Tutulan nutkuma tercüme elbet
Hazan mahsulü bir gülüş
Temposu inmeyen bir haykırış
Sessizliğe mahal veren acının tek şahidi.

Sözcüklere serilen güncesinde kaderin
En derin acı göğsümde saklı
Yerin göğü feryadı
Duyulmaz elbet
Kimse duymazdan gelen
Felekle derdim yoktu madem
Hem başım gözüm üstüne
Neysel sunumu hayatın
İhya eden yüreği
Kör sevda melun bakışlı mazlum

Kararan göğün penceresi hep aydınlık
Arka bahçeye bakan içimdeki sızı
Cennetin ta kendisi yüreğim
Kutsal kitabın uğruna serpilip büyüyen inancım
Hele ki sönmeyen ferî
Daha çok sevebilmenin de mucizesi.

Her yangın öncesi
Ötelenen mutluluk
Şahidim Yaratan
Kimi insan ve gölge nasıl da şarlatan
İlahi bir mucize faslı baharın
Kışı bile sıcak kılan bir rabıta
Sözcükler değil dikenli yolu ömrün
Aslında aşka çıkan o yokuşta saklı tüm gizem.

Rengim mavi.
Rengim kadın tıpkı adım gibi
Yüreğimde atan her sevgi
Varlığımın kıymetini da bilemedi gitti nicesi.
En çok benim hem canı yanan
Can acıtmadan tavaf ettiğim evren
Yere göğe sığmaz da coşkun ve merhemim
Saklı sevgimde:
Bir hale
Bir şelale
Bir rahle
Kısaca kadın olmanın mealî:
Hem çocuk hem ergen
Büyüme ne ki?

Hele ki sönmeyen bu ateş
Bir kıvılcım ki nelere delalet
Hüsrânı tetikleyen her vahşî bakış
Kanadığım asla değil elzem
Hele ki kadını ve kız çocuğunu hor gören:
Varlığım varlığına emanet Rabbim.

Aşkın küfesinde çocukça bir özlem

Elbet anne olmanın sesi saklı sırlarımda
Saçlarıma dokunan o. kelebek
Ömür gibi kısacık bir devran
Katıksız kadın hezimete uğrayan
Oysaki candan can kadın
Hem mahzun hem sevecen
Hem mahrem hem de matem yüklü kimi zaman.

Rengim kadın ve sevgi
Irkım aşk ve gölgesiz bir yaşam
Taşan ruhumdan
Sığmaz da yere göğe
Bir özlemim varsa eğer
Yeter ki kesmeyin önümü
Dokunmayın da bana
Dokunulmazlığım elbet Allah katında
Öncesinde dünyam ve yaşam
Ötesiz bir yolculuk benimki
Hele ki yoksa matemim sonsuz rehaveti.